

Motion till riksdagen

1985/86:T436

Margareta Fogelberg och Kenth Skårvik (fp)

Kustsjöfarten

Sveriges långa kust borde vara ett utmärkt komplement till landsvägar och järnvägar för att transportera långväga gods. Enligt en fraktkostnadsutredning från 1976 är priset för befordran med bil 11 öre per tonkilometer, med tåg 8 öre och med båt 1 öre. Relationen mellan de olika transportslagen bör vara desamma i dag.

Samhällets kostnader för skötsel och underhåll av farleder är näst intill försumbar i jämförelse med övriga transportvägar. Lönsamhet och kostnader i svensk kustsjöfart är tyvärr sådana att de inte lockar vare sig rederier eller transportköpare. Fartyg erlägger hamnavgift och avgift för gods som tas över kaj. För bilar och tåg, som också använder kaj, krävs ingen betalning. Tvånget att alltid anlita stuveriets service vid lossning och lastning gäller fartyg men inte bilar och tåg.

Sveriges Redareförening konstaterar att 1985 var det sämsta året för var närsjöfart under 1980-talet. Den höga räntan och de ogynnsamma reglerna för kvittning av förluster i nytt tonnage mot vinster i äldre, redan betalda fartyg, försvårar konkurrensen med utländska rederier som arbetar under andra villkor.

Närsjöfarten har en väsentlig betydelse för sysselsättningen i kustkommunerna. Det vore olyckligt om en i grunden billig och miljövänlig transportnärings småningom skulle dö ut på grund av alltför betungande pålagor.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om kustsjöfartens villkor.

Stockholm den 27 januari 1986

Margareta Fogelberg (fp)

Kenth Skårvik (fp)